

[Rasmussen Flemløse.]

slaget kun er en midlertidig Foranstaltning. Efter vor Opfattelse har de senere Aars Udvikling vist Nødvendigheden af, at vi gaar til en Revision af vore Beskatningsregler af 1903, ogsaa tilsigtende en virkelig Fastlæggelse af Beskatningen af de faste Ejendomme.

Jeg kan i øvrigt ikke tilbageholde den beskedne Bemærkning over for den højtærede Indenrigsminister, at det efter min Opfattelse vilde have været mere fremmende for Arbejdet paa dette Omraade, om Ministeren havde fremsat sit Forslag om Statstilskud til Kommunerne i dette høje Ting.

Det var mig en Skuffelse, at den højtærede Indenrigsminister ikke kom ind paa en Omtale af Lovforslagets § 2. Jeg hørte i hvert Tilfælde ikke, at han gjorde nogen Bemærkning i saa Henseende.

Jeg er af den Opfattelse, at de nærmere Forhandlinger er bedst egnede til at foregaa i et Udvalg, ogsaa for saa vidt angaar visse Oplysninger om Virkningerne af vort Forslag, og jeg skal derfor paa et senere Tidspunkt tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg.

Johs. Hansen: Det foreliggende Lovforslag falder i og for sig i to Dele; den ene Del omhandlende et Tilskud paa 10 Mill. Kr. til Sognekommunerne, den anden Del omhandlende et Tilskud, der formentlig vil blive staaende Aar efter Aar, paa 15 Mill. Kr. til Lettelse af Amtsskatteerne.

Om det, jeg nævnte først, de 10 Mill. Kr. til Sognekommunerne, kan jeg sige, at der vel ikke i Øjeblikket er Grund til at komme ind paa en Drøftelse af dette Spørgsmaal, idet det andet høje Ting behandler Spørgsmaalet om Lettelse af den kommunale Skattebyrde, navnlig for de Kommuner, der trænger særlig til det. Jeg kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg finder, det er ejendommeligt — maaske betegnende for Partiet Venstre, men i mine Øjne ensidigt —, at man foreslaar, at de 10 Mill. Kr. skal ydes til Lettelse af Sognekommunernes Skattebyrde, og slet ikke tænker paa, at der kan findes Købstadkommuner, der ogsaa trænger til at blive lettet i deres Skattebyrde. Jeg kan ikke se andet, end at det havde været heldigere, om man, naar man vil stille Forslag paa dette Omraade, havde foreslaaet en Lettelse, der havde hjulpet ikke alene Sognekommunerne, men ogsaa Købstæderne.

Hvad angaar den anden Del af For-

slaget, som omhandler de 15 Mill. Kr. til Lettelse af Amtsskatteerne, var der et omtrent tilsvarende Forslag fremme i Fjor fra Partiet Venstre; nogen Forskel var der dog, thi medens man i Fjor foreslog, at disse 15 Mill. Kr. skulde gradueres nedefter, naar Landbruget naaede en Forrentning paa 3 pCt., foreslaar man i Aar, at Beløbet skal blive staaende uforandret og uafkortet indtil det Øjeblik, da Landbruget har naaet en Forrentning paa 3,5 pCt. Beløbet skal gradueres nedad efter de samme Regler i Aar som ifølge Forslaget i Fjor, saa at Resultatet af Forhøjelsen fra 3 til 3½ pCt. — hvis dette Forslag gennemføres — vil blive, at de 15 Mill. Kr. først bortfalder fuldt ud, naar den Dag kommer, da Landbrugets Forrentningsprocent er 5,6. Man kan efter min Mening ikke med Rette sige, at det er en Kriseforanstaltning, naar man i Virkeligheden bibeholder den sidste Part af Lettelsen paa de 15 Mill. Kr. indtil det Øjeblik, da Landbruget har naaet en Forrentning paa 5,6 pCt. Man kan ikke finde det rimeligt, at det Landbrug, for hvilket man har søgt at skabe en Konverteringsordning, søgt at skabe Rentelettelser, det samme Landbrug, der gennem Landboforeninger og Husmandsforeninger har stillet Krav om en Rente paa 2½ pCt., skal have en Afkortning i Amtsskatteerne indtil det Øjeblik, da en Forrentningsprocent paa 5,6 er naaet.

Jeg skal ikke komme ind paa mange Enkeltheder i Lovforslaget. Jeg har kun ønsket at nævne dette og ønsker at føje til, at jeg finder den Maade uheldig, hvorpaa man fordeler den Part af den amtskommunale Skattebyrde, som man fremtidig vil paaligne de personlige Skatteydere. Den højtærede Indenrigsminister var allerede inde paa Betragtninger desangaaende, og jeg finder, at Ministeren har ganske Ret, jeg kan aldeles tiltræde hans Udtalelser. Hvis man vil undersøge Forholdene Landet over, vil man bl. a. se, at der er Landkommuner, især i visse Dele af Jylland, der er saa fattige, at de ikke ved Beregning af den kommunale Skat giver det almindelige skattefri, Børnefradrag paa 200 Kr., men nøjes med at sætte det til 100 Kr., hvad de har Ret til ifølge Loven. Der er ikke Tvivl om, at de Landkommuner, der nøjes med dette lille Børnefradrag paa 100 Kr. i Stedet for det sædvanlige Fradrag paa 200 Kr., ogsaa paa mange andre Maader skærper deres Ligning det mest mulige og giver de mindst mulige Fradrag overhovedet. De er saadan stillet, at de maa passe meget nøje paa for at faa de Penge ind,